

NOGRÁDI LAPOK

és HONTI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

Előfizetési feltételek:

Egyes évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Hátrahagyandó 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 15 krajczár.

Előfizetési csekk a kiadónál csak B.-Gyarmaton.

Hirdetési díjak:

Öt hasznos poltár 6 kr. Helyes minden betétként 30 kr.
Nyitólír garanciára 30 kr. — Nagyobb és többesre hirdetések
juttatásának módjairól.

A lap melléki részére a s nyitólírra vonatkozó minden
kiszámlázás a szerkesztésé alá tartozik.

Előfizetési pénsek, reklamációk, és hirdetések
a kiadónál csak B.-Gyarmaton.

A balassa-gyarmati önkéntes tűzoltó-egylet helyzetről.

Ha a tűzoltói intézmények statisztikáját átnézzük, örömmel tapasztaljuk, miszerint eddig magyar hazánkban nemcsak a jelentősebb városok, de még a rendezettebb nagy községekben is életbe lépett ezen üdvös intézmény. Azon város, hová a korszellem ezen üdvös intézménye nem jutott el, nem birkebelében egyetlen honpolgárt sem olyant, ki a haladás zászlóját kezébe merné venni. Zólyomgye Szász községében utazván két év előtt, figyelmesem lettem a község legnagyobb terén egy csinosan faragott s festett oszlopon alkalmazott nagyobbabbsá lámpára, melynek üveglapján nemzeti szín betűkkel „Önkéntes tűzoltó őrtanya” felirat állott. Elmosolyogva tréfásan jegyzém meg, miszerint az ilyen egy száll őrtanyában kellomeden időben az őrnök nagyon bajos belől körülülni. A tűzoltót azonban, örömmel lepott meg. Értetültem továbbá, hogy a község derék jegyzője áll az egylet élén mint parancsnok, valamint arról is, hogy az egylet rendezésében meg van alakulva, az őrtanya helyiség ugyan nagyon egyszerű, de mintegy 80 tagból álló önkéntes csapat már nagyobbbrázt egyenruhává a fegyverező áll, s lehetlőnt gyakorolja magát. Az egylet 20 évtől 50 éves korig terjedő földesekből áll, kiket nem könnyű dolog volt a tűzoltó-siak alá sorozni, mert egy-némelyik kételkedése jött száján azonoságáról, s félve kérdé önmagától: „Csi szom ja?”

Azon időtől többször elhaladtam ezen vékony őrtanya mellett, de mindig azon gondolat, hogy mily szerencsés az olyan község, kit az ilyen jegyzővel áld meg.

Midőn városunkban az önkéntes tűzoltó-egylet keletkezett, szerencsére oly férfi állt a kezdeményezés élére, ki jól beszélgetni tudott, mondható, hogy a mit megindít, az fele utján nem azokott maradni; s e tekintetben városunk ezen férfinak mindig lekötelezettje marad, mert olyan férfiakból állította össze rövid idő alatt az egyletet, kik annak fennállását alapjában majdnem biztosították. — Azokhoz, kik ezen állításaimat tőlbuzgóságnak s reményeimnek csalásának vélik, azon észrevételre vagyok bátor intőzni, miszerint nagyon jól tudom én azt, hogy a tűzoltói intézmény még hazánkban kezdetleges, s mint ilyen, nincs biztos alapon, s mert gyorsan keletkezett, nem elég erősek annak bástyái, s nem vonom kétségbe, hogy ezen gyorsan épített alkotmány egyes esetekben romba nem dőlhet; mert hiszen ehhez az embereknek még szokni kell, s továbbá ezen intézménynek nemcsak barátai, de ellenségei is vannak, s a mi földolgo, a mindent megmagyaráz, „Önkéntes egylet” a hol becsületű az ezek, és önmagát a törvény. Tudom én igen jól, mily nehézségekkel kell ezen intézménynek megküzdenie.

Mindazonáltal nekem meggyőződés az, hogy ezen kifejezésben: „Önkéntes tűzoltó egylet” a társadalom elvileg oly értéket képviselő alapot bir, mi annak fennállását biztosítja, addig pedig kitartás legyen jelazavunk.

Midőn K. T. ur az önkéntes tűzoltó-egylettől 1880-ban visszavonult, tagadhatatlan, hogy az egyletet az első megrázkodás érzékenyen találta ugyan, azonban a városal történeti társulási eszmé és közigazgatás, az egylet vagyoni kezelésére nézve igen előnyösen lett összeállítva, oly módon, hogy az egylet pénzügyeit a város, a magát a tűzoltói intézményt az egylet függetlenül kezeli. Vannak ugyan az egyletnek a védelmi eszközök fenntartására megkívántat kiadásai, de azt a pártoló tagok díjak s egyéb kiadásban lévő bevételek biztosítják.

Nem hiányzik tehát ezen egylet egészleges fennállásához más, mint részvét.

Az első parancsnokság idejében a szolgálati időtartamra az alapszabályokban említés nem volt, s ez több tagnak nézetével nem egyezett. A jelenlegi parancsnokság alatt az alapszabályok akként módosítottak, miszerint a szolgálati idő 3 évre terjed, egyenlő kötelezettséggel ugy a régebbi tagokra, mint újonnan belépőkre, továbbá a szolgálati idő, az őrnök, a városi tűzoltók által teljesített, egy önkéntes tűzoltó őrpáncsnoksága alatt.

Az alapszabályok ekkénti módosítása tehát ugy a szolgálati időre, mint a szolgálati időre a lehetőségek megkönnyítetett.

Daczára ennek, a tagok száma még sem szaporodik. Az egylet zömét s erejét még mindig azon gárda képezi, kik az egylet alakulásától, tehát már 6 éve szolgálnak, ezek azonban férfiasan megállják helyüket, s még ezek az egyletben szolgálnak, elmondhatjuk a költővel: „Megfogya bár, de őrve nem”, az egylet még áll.

De mi történik két év után, midőn a régi tagok szolgálati kötelezettsége megszűnik? Mert kétféle, hogy 8 évi szolgálat után bármelyikünknek is kedve legyen újra bekapcsolni. Ha a közjó előmozdítására szükségessé áldozattételt s munkát arányosan megakarnók osztani, igen könnyen fenntarthatjuk a ápolhatjuk ezen korszerű intézményt. Mert aki csak kissé gondolkodni tud s tiszteltetben tartja polgári kötelességét, a 3 évi szolgálatot nem tartja terhese, annál is inkább, mert a törvény értelme szerint minden potádót fizető polgár vész esetén karhatalommal is kényeszeríthető a vész helyén való megjelenésére. Mennyivel szélszerűbb tehát egy rendezett s begyakorlott egyletben szolgálni, s mennyire kiszámíthatatlan előnnyel nyújthat segítséget egy ily betanult 100 tagból álló csapatot vész esetén városunknak, mint 500 rendetlen. Csendes napjaink vannak most az igaz, de azért ne bízzuk el magunkat, ép ugy, mint egy bő termés után bekövetkezőnek a sovány esztendő, ugy bekövetkezőnek a nehéz munka vár. —

A legnagyobb közöny és részvétlenség az izraelita polgártársaknál tűnik fel, mi annál inkább megfoghatatlanabb, mert éppen ezen osztály az, kik vagyonos kereskedők lévén, házaikban nagyobb értéket képviselő ágható kereskedelmi cikkekkel halmoznak fel, s érdeklükben áll, hogy ezen egylet erősbőlje s fennálljon. De eltekintve ezen körülményről, az én meggyőződés az, hogy a polgári kötelességek gyakorlása nem abban leli magyarázatát, hogy részvényesek legyünk minden pénzintézetben, mert hiszen itt a részvény után osztalék jut, de nem elég az, hogy a társadalmi téren karöltve járunk, egy kaszinóban kártyázunk, szóval ne csak a hasznát és mulatságot osszuk meg, de a tehetséget is. Már pedig ha csak úgy futólag számba vesszük azon áldozatos munkaképes ifjúság számát, kik a délutáni fekete kávéból a kakaskurkolásig kártya és tekecsatl mellett szórakoznak, lehetetlen megjegyezni nélkül hagyni tisztelt polgártársaim, hogy hisz en nincs a maga rendén. Tisztelet a kivételnek, mert hiszen azokról ítélni, kik az egyletnek tagjai, nem állítható, hogy a gyávaságátka alatt nyögve, nem képesek férfias tevékenre s áldozatokra, mert hiszen az egylethez tartozó tagok nemcsak képesek, de helyüket fényesen betöltik; — de vajmi kevés azok száma. Honnan tehát azon hideg közöny, mintha nem is volnánk egyenlő polgárok.

Tisztelettel felhívom tehát az izraelita polgártársakat, vegyék szívükre ezen egylet erősbőlésének érdekét, indítsák meg a mozgalmat hiszorosaiik között, s hívják fel az ifjúságot, hogy minél tömegesebben lépjenek az egyletbe.

Az önnálló iparos osztály elismerése méltó buzgalmat tanúsít az egylet iránt, mert ez idő szerint annak legbuzgóbb tagjai ezek képezik; s nagyon kevés kivétellel, a tekintélyesebb és műveltebb iparosok az egyletnek tagjai.

Annál kevesebb életjelt ad magáról az iparos ifjúság. Szükségemnek tartom en okból az iparegyletek tisztelt elnökeit felhívni, különösen K. J. urat, ki mint iparegyleti elnök, az ifjúsági egyletnek is élén áll, ki egyszerűen az önkéntes tűzoltó-egyletnek is buzgó tagja lévén, demerve kitaró buzgalmat a közjó iránt, kétségbe vonhatatlanul szeretem hinni, hogy befolyását az ifjúságnál az önkéntes tűzoltó-egylet érdekében érvényesíteni fogja.

A jobbágyágnak ugyancsak nincs semmi fogalma ezen egylet céljáról. Meg vagyok arról győződve, hogy ha még tűzoltó-siakot nem láttak volna, azt sem tudnák, hogy ezen egylet B.-Gyarmaton már hat éve fennáll, s hogy ezen osztályból még mutatónak sem bírnak egyet; — s en a város tisztelt előjárói mulasztásának számitható be.

Manóssy Alajos,
egyleti parancsnok.

